

نوشته زیر برگردان مقاله ای از نوآم چومسکی است که در روزنامه نیویورک تایمز بعد از پیروزی حماس در انتخابات اخیر فلسطین نوشته شد. این مقاله از نروژی به فارسی برگردانده شده است.

در باره پیروزی حماس

پیروزی حماس زنگ خطری بود، اما متأسفانه بر اساس وقایع اخیر قابل درک.

اگر حماس را بعنوان يك سازمان رادیکال، افراطی و خشن توصیف کنیم، زیاد غیر منصفانه نخواهد بود. سازمانی که تهدیدی جدی بر علیه صلح و يك نظم عادلانه سیاسی است. اما این مهم است که به یاد داشته باشیم که به لحاظی حماس افراطی‌تر از دیگران نیست.

برای مثال، حماس اعلام می‌دارد که آتش‌بس در مناقشه را در مورد مرزهای شناخته شده بین‌المللی در قبل از ژوئن ۱۹۶۷ را قبول دارد. این امر برای ایالات متحده آمریکا و اسرائیل کاملاً غریب است. برای اسرائیل هر نتیجه‌ایی که از يك آتش‌بس عاید می‌گردد باید شامل این باشد که اسرائیل بخش زیادی از کرانه باختری رود اردن (و بلندی‌های فراموش شده جولان را) در بر بگیرد.

حماس انتخابات را با ترکیب کردن مقاومت سرسخت علیه اشغال نظامی و سازمان‌دهی اجتماعی در سطح توده‌ها و حمایت از فقرا، يك پلات‌فرم سیاسی و عملی که آرا را در هر جا می‌توانست برای خود داشته باشد، برد.

نتیجه انتخابات مانع دیگری برای سیاست بازدارنده دمکراسی دستگاه اداری بوش_ سیاستی که رسماً از آن بعنوان سیاست پیش‌برنده دمکراسی یاد می‌شود، در بر دارد.

تلقی واشنگتن در رابطه با انتخابات ثابت بوده است. انتخابات را حتی تا مرگ عرفات به حال انتظار نگه داشتند، واقعیه‌ایی که به عنوان امکانی برای به جامه عمل پوشاندن ایده بوش در ارتباط با دولت دمکرات فلسطینی نگریسته می‌شد. پیشنهاد يك کپی مبهم از يك آلترناتیو دو دولتی که از نظر بین‌المللی در مورد آن توافق وجود دارد، ولی ایالات متحده آمریکا به مدت ۳۰ سال آنرا رد کرده است.

درست بعد از مرگ عرفات با مقاله‌ایی به نام "با امید به اینکه Steven Erlanger استیون ارلاندر دمکراسی بتواند جایگزین تمثال فلسطینی گردد" شرایط را در نیویورک تایمز تجزیه و تحلیل کرد. او چنین می‌نویسد: " زمان بعد از عصر_ عرفات تفکر ناب آمریکایی در مورد اینکه يك انتخابات می‌تواند به حتی شکننده‌ترین موی‌سسه، مشروعیت بدهد را به بوته آزمایش خواهد گذاشت". در پاراگراف آخر اینطور می‌خوانیم: " ضمناً تناقضات به اندازه کافی در فلسطین وجود دارد. قبلاً" دستگاه اداری بوش مخالف انتخابات جدید بود. دلیل این مخالفت این بود که يك انتخابات از عرفات يك چهره مثبت می‌سازد و اختیارات او را "تمدید می‌کند، چیزی که می‌توانست به حماس اعتبار و قدرت می‌دهد

بطور خلاصه: تفکر ناب آمریکایی این است که انتخابات تا آنجایی خوب است که نتایج آن " درست" باشند.

یکی از حوادث اخیر يك مشکل موازی را در همین رابطه تشکیل می‌دهد. در عراق مقاومت شدید عدم خشونت به این ختم گردید که واشنگتن و لندن میبایست به انتخاباتی که خود از طریق يك رشته اقدامات برای بلوکه کردن آن تلاش کرده‌بودند، اجازه می‌دادند. تلاش آنها برای خراب کردن انتخابات ناخواسته از طریق دادن امتیاز به کاندیدای مورد علاقه دستگاه اداری و اخراج رسانه‌های مستقل، با شکست مواجه شدند.

واشنگتن از همان متدهای استاندارد برای خراب کردن انتخابات در فلسطین استفاده کرد.

ماه قبل روزنامه واشنگتن پست گزارش داد که دفتر توسعه بین‌المللی ایالات متحده بعنوان يك "کانال نامرئی" در تلاش برای "افزایش محبوبیت مقامات خودمختار (USAID) آمریکا فلسطینی شب قبل از انتخابات مهم که در آنجا صاحبان قدرت از طریق گروه اسلامی افراطی به چالش کشیده می‌شدند، عمل کرد". نیویورک تایمز گزارش داد که "ایالات متحده آمریکا تقریباً ۹/۱ میلیون دلار از کمکهای سالانه بلاعوض که بالغ بر ۴۰۰ میلیون دلار است را برای کمک کردن به فلسطینیها برای يك سری پروژه‌ها درست يك هفته قبل از انتخابات، مصرف کرد. هدف از این کار افزایش محبوبیت جنبش الفتح بود که از این طریق موضع آنها را در قبال حماس تقویت کنند

بطور معمول کنسول آمریکا در شرق بیت‌المقدس به مطبوعات ضمانت داد که فعالیت‌های مخفی فقط به منظور "بهتر کردن موسسات دموکراسی و حمایت از همه کارگزاران دموکراسی و نه فقط الفتح، بود".

در ایالات متحده آمریکا یا هر کشور غربی دیگر کوچکترین نشانه‌ایی از چنین دخالتی از بیرون به معنی پایان کاندیداتوری يك نامزد انتخاباتی است، اما وقتی روحیه فردی بطور عمیق در امپریالیسم ریشه دارد، فرد استفاده از چنین متدی را در مورد کشورهای دیگر قبول می‌کند. ضمناً این تلاش هم قویاً شکست خورد.

دولت‌های ایالات متحده آمریکا و اسرائیل حالا باید راهی برای تطبیق دادن خود باحزب رادیکال اسلامی حماس پیدا کنند، حزبی که رد توافقتنامه بین‌المللی از برنامه‌های اوست_ البته نه وقتی که حماس واقعا معتقد است که مرزهای قبل از سال ۱۹۶۷ را قبول دارد.

وقتی که حماس بطور رسمی خود را ملزوم به "از بین بردن" اسرائیل می‌بیند، این بدتر از کار ایالات متحده آمریکا و اسرائیل نیست وقتی که رسماً قول دادند که "هیچ دولت فلسطینی" نمی‌تواند وجود داشته باشد(به جز اردن) _ تا اینکه این نقطه نظر را کمی تعدیل کردند و حالا اجازه تشکیل يك "دولت" را از اجزای بجای مانده بعد از اینکه اسرائیل حسابی خود را از سرزمین فلسطین سیر کرد، می‌دهد.

سعی کن برای خودت شرایط عکس این امر را ملاحظه بکنی: که حماس به وجود اسرائیل به شکل بخش-های پراکنده از هم بدون هیچ تماسی با یکدیگر _ به اضافه بخش کوچکی از بیت‌المقدس اجازه می‌دهد، در حالی که فلسطین شهرک‌ها و زیر بنای عظیمی با هدف تصاحب منابع و سرزمین‌ها ایجاد کرده‌اند. و حماس اجازه می‌دهد که به این اجزای "دولت" گفته شود.

چنانچه پیشنهادی با چنین شکل بی‌خاصیتی از "دولت" به جلو گذاشته شود، ما به درستی وحشت می‌کردیم. اما چنین پیشنهادی می‌توانست به حماس آن موقعیتی را بدهد که با تمام اهمیت شبیه آنی است که الان ایالات متحده آمریکا و اسرائیل دارد.

ترجمه پرنیان